

Příběhy se šťastným koncem

Nezbedné kůzlátko

Mary Kelly
Ilustroval Jon Davis

FRAGMENT

První velký příběh pro malé čtenáře

Příběhy se šťastným koncem Nezbedné kůzlátko

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Mary Kelly

Příběhy se šťastným koncem – Nezbedné kůzlátko – e-kniha

Copyright © Fragment, 2015

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Nezbedné kuzlátko

Příběhy se šťastným koncem

Nezbedné kuzlátko

Napsala Mary Kelly

Ilustroval Jon Davis

F FRAGMENT

Příběhy se šťastným koncem – Nezbedné kůzlátko

Poprvé vydalo v roce 2014 nakladatelství Scholastic Children's Book,
An imprint of Scholastic Ltd, Euston House, 24 Eversholt Street, London,
NW1 1DB, Velká Británie
Text copyright © RSPCA, 2014
Illustration copyright © RSPCA, 2014
Cover illustration by Arno Debut Art
ISBN 978-1407-13967-8

Z anglického originálu *RSPCA Animal Corner – Tiny Goat in Trouble*
přeložila Eva Brožová
Napsala Mary Kelly
Ilustroval Jon Davis
Redakční úprava Ondřej Frýbort
Odpovědná redaktorka Ilona Sedláčková
Technická redaktorka Lucie Mikešová
Vydalo nakladatelství Fragment v Praze roku 2015
ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4,
číslo publikace 23 437
Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Fragment

České vydání © Fragment, 2015
Translation © Eva Brožová, 2015

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí
být rozšiřována bez písemného souhlasu majitelů práv.

www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

ISBN tištěné verze 978-80-253-2606-0 (1. vydání, 2015)
ISBN e-knihy 978-80-253-2643-5 (1. zveřejnění, 2015)

ALBATROS MEDIA a.s.

Harryho probudilo kokrhání kohoutů. Chvilí nevěděl, kde je. Doma slepice neměli... Potom si vzpomněl a usmál se. Než mu maminka porodí malého bratříčka nebo sestřičku, je na farmě u tety Judy a strýčka Martina. S nadšeným výkřikem vyskočil z postele, oblékl se a seběhl do přízemí. Strašně rád na farmě pomáhal, a navíc byly prázdniny. To znamenalo, že může být celý den u zvířat.

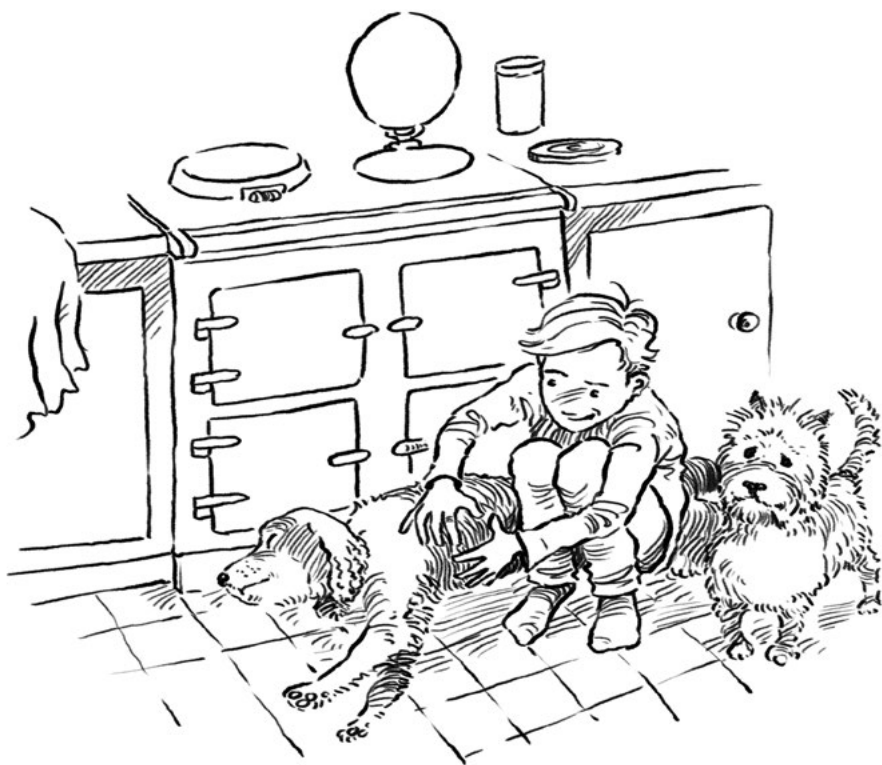
„Dobré ráno!“ vykřikl, když vpadl do kuchyně. Jako obvykle byla útulná zabydleným, chaotickým způsobem. Na kuchyňském stole ležela neurovnaná

hromádka pošty, na okenním parapetu bojovaly o místo kuchařské knihy a Ajax, tetin kokršpaněl, ležel natažený před kamny. Harry se sklonil a podrbal ho na břicho. Vzápětí ucítil, že mu něco narazilo do nohy, a spatřil fenku Tilly, westíka, která se dožadovala jeho pozornosti.

„Jsi ranní ptáče,“ prohodila teta Judy a letmo ho objala. Měla na sobě zablácené džíny a svetr a kolem obličeje rozcuchané hnědé vlnité vlasy, které jako by předtím bojovaly s větrem.

„Nechtěl jsem o nic přijít,“ vysvětlil Harry. Už několikrát na farmě pomáhal, ale tentokrát tu poprvé zůstal přes noc a věděl, že na farmě se začíná pracovat brzy. „Už jsou nakrmené slepice?“ zeptal se.

„Počkala jsem s tím na tebe,“ odpověděla teta Judy, „ale měl bys je obstarat před snídaní. Kohout Frajer už hlásí, že má hlad.“ V tu chvíli se ozvalo další pronikavé zakokrhání. Harry s tetou se na sebe usmáli.

„Vezmu si holínky,“ oznámil Harry a rozběhl se do šatny. Ajax se zvedl ze svého teploučkého místečka před kamny a vydal se za ním, protože doufal, že Harry ho znovu podrbe na břicho.

„Ajaxi! Ty musíš zůstat tady,“ řekla teta Judy a zavolala ho zpátky do kuchyně.

„Nemůže jít s námi?“ zeptal se Harry cestou do šatny.

„U rybníka začala zrovna sedět na vejcích kachna,“ vysvětlila teta Judy. „Než se zabydlí, nechci, aby ji Ajax vyděsil.“

„To je tak bezva!“ vykřikl Harry. „Budeme mít kromě domácích zvířat i divoká káčata.“

Teta Judy se rozesmála. „Myslím, že zvířat, o která se musíme starat, už máme dost.“

Harry musel souhlasit. Teta Judy se strýčkem Martinem měli stádo krav, výběh plný slepic, velkého mourovatého kocoura, dvě prasata a dva psy. Harry byl moc rád, že teta a strýc bydlí na farmě. Mike, jeho nevlastní tatínek, byl bratr tety Judy a farma ležela jen dvacet minut chůze od místa, kde Harry bydlel. On a maminka se sem přestěhovali před dvěma lety k Mikeovi. Harryho maminka neustále mluvila o městě a o tom, jak moc jí chybí tamní obchody, ale Harrymu

se život na venkově s možností strávit spoustu volného času venku líbil.

Oblékl si bundu a následoval tetu Judy kolem velkého jasanu do kolny s krmivem. „Pamatuju si, jak se to dělá,“ prohlásil a začal do kbelíku nabírat krmné granule.

„Každé ráno pět lopatek, je to tak?“
ujistil se.

„Přesně tak,“ přisvědčila teta Judy
a prohrábla mu vlasy. „Ještě z tebe uděláme
farmáře.“

„Asi bych jím chtěl jednou být,“ prohlásil
Harry vážně. „Rád se starám o zvířata.“

Když vynesl kbelík ven z kolny a zamířil
s ním ke kurníku, byl rád, že má na nohou
holínky. Včera v noci muselo pršet, protože
dvůr byl samá louže a pěšina k slepičímu
výběhu byla rozbahněná. Harrymu hlasitě
mlaskaly holínky, a když se podíval dolů,
líbilo se mu, jak se zpod nich valí bláto.

„Kde je dneska ráno strýček Martin?“
zeptal se.

„Ještě se nevrátil z dojírny,“ odpověděla teta
Judy. „Dojení začíná v půl sedmé, takže jsi ho
právě minul. Můžeš za ním zajít později, jestli
chceš. Až se nasnídáš. Podojit celé stádo zabere
několik hodin.“

„Super!“ zajásal Harry.

„A pak odpoledne vezmeme Ajaxe a Tilly na procházku,“ pokračovala teta Judy.

„Můžeme jít na útesy.“

Harry se na okamžik zastavil, aby se pokochal pohledem, který se mu naskytl. Farma jeho strýčka a tety ležela u moře. Z farmy vidět nebylo – jen zvlněné zelené pastviny s řadami živých plotů –, ale za větrných dní člověk cítil ve vzduchu jeho slanou příchůť.

„Co děláš, Harry Lovelle?“ zavolala teta.

„Sníš s otevřenýma očima?“

„Snažím se cítit vůni moře,“ vysvětlil Harry.

„To může být dost těžké, když jsou všude kolem tebe krávy,“ rozesmála se teta. „A teď nakrmíme slepice.“

Harry vešel za tetou do výběhu a sledoval, jak jim otevřela dvířka a vypustila je z kurníku. Slípky jedna po druhé seběhly po nakloněné plošině a při představě ranního

krmení nedočkavě otáčely hlavou za strany na stranu. Harry nasypal do každé misky trochu granulí a teta Judy jim mezitím nalila čerstvou vodu. Za chvíli se farmou rozléhalo ťukání zobáků o plechové misky. Kohout Frajer se pyšně procházel mezi slípkami a tu a tam se bojovně podíval na Harryho, jako by mu připomínal, kdo je tam šéfem.

„Frajer je silná osobnost,“ prohodila teta Judy. „Myslí si, že je král farmy. A teď se podíváme, kolik nám holky snesly vajec.“

Harry vešel do kurníku a zkontroloval každou kukaň, jestli tam nejsou vajíčka. „Mám jich jedenáct!“ vykřikl, když našel v slámě poslední. Ještě ho hřálo v ruku a Harry je opatrně položil do tetina košíku.

„Nedal by sis k snídani vejce se slaninou?“ zeptala se teta Judy s úsměvem.

„Moc rád,“ vyhrkl Harry.

Následoval tetu zpátky do stavení, nechal holínky vedle zadních dveří a pak si šel umýt

ruce. Ajax ho smutně sledoval pohledem, jako by věděl, že tahle hostina se ho týkat nebude.

„Zlobí se, že si nemohl zaštekát na Frajera,“ vysvětlila teta Judy. „S oblibou mu dokazuje, kde je jeho místo,“ dodala a chlácholivě Ajaxe poplácala.

„Frajer se Ajaxe bojí?“ zajímal se Harry.

„Ne,“ rozesmála se teta. „Když Ajax na Frajera zašteká, Frajer na něj zpátky zakokrhá. Pokračovali by v tom donekonečna, kdybych je nechala.“

„To by člověka nenapadlo, když se na Ajaxe podívá,“ poznamenal Harry a pohladil ho po hedvábné hlavě. Pes se na něj vrhl nevinný pohled, jako by nikdy v životě na nikoho neštěkal.

O půl hodiny později byl Harry s plným žaludkem zase zpátky venku a mířil do dojírny. Teta Judy si musela vyřídit několik telefonátů a potom půjde uklidit slepicím výběh. Přestože měl Harry zvířata

rád, nijak ho nemrzelo, že o tuhle práci přišel!

Přešel dvůr a vstoupil do obrovské dojírny, kde strýček Martin procházel uličkou mezi dvěma řadami velkých černobílých krav.

„Ahoj!“ zavolal a zamával na Harryho, aby šel k němu. „Tuhle skupinu jsem právě podojil,“ oznámil, „ale ještě mi několik krav zbývá. Jsou v ohradě. Chceš mi pomoci?“

„Moc rád,“ odpověděl Harry.

Strýček pustil předchozí skupinu krav zpátky na pastvinu za dojírnou. Vzápětí prošla vraty další skupina a každá kráva se postavila do svého boxu.

Harry pozoroval, jak vcházejí dovnitř a obdivoval jejich lesklou srst.

„Jen zavřu každou krávu v kóji a můžeme začít.“

Harry studoval všechny ty hadičky vedle každého boxu. Farmaření je velice složitá práce, uvědomil si.

„Tak,“ řekl strýček Martin. „Připomenu ti, jak se to dělá, ano? Nejdřív jim musíme otřít struky, abychom měli jistotu, že jsou čisté. Potom odstříknu trochu mléka a na každý struk nasadím takzvanou návlečku.“

Harry fascinovaně pozoroval, jak strýček Martin připojuje ke každému cecíku hadičku. Zanedlouho se ozvalo hlasité vrčení, jak mléko proudilo hadičkou ze struku ven.

„Neublíží jim to?“ zeptal se Harry.

„Neboj,“ uklidnil ho strýček Martin.

„Vždycky se na dojení těší. A mají v boxech žlaby, takže můžou současně žrát.“

Harry strávil několik dalších hodin se strýčkem Martinem a sledoval ho při práci. Po dojení mu pomohl uklidit dojírnu a potom šli zkontrolovat na pastvinu nová telata.

„K obědu bude pizza,“ oznámila teta Judy, když konečně dorazili zpátky do kuchyně.

„Snědl bych jich deset,“ prohlásil Harry a unaveně se svezl na židli. „Hmm! Voní úžasně,“ dodal, když teta vytáhla kouřící pizzu z trouby. Položila mu na talíř obrovský kus a pokapala ho rozpuštěným sýrem.

„Mňam!“ vykřikl Harry. „Už se do ní můžu pustit? Mám hlad jako vlk!“

„To dělá ten čerstvý vzduch,“ prohlásila teta Judy.

„A těžká práce,“ dodal strýček Martin.

„Myslím, že tu máme mladého farmáře. Dneska ráno jsi mi moc pomohl, Harry.“

Harry se pyšně usmál.

„Pořád ještě se mnou chceš jít po obědě na procházku?“ zeptala se teta Judy. Potom se rozesmála. Harry si ukousl tak obrovské sousto pizzy, že dokázal jen přikývnout.

„Jasně,“ odpověděl, jakmile pizzu spolkl. Uslyšel tiché kňučení, a když se podíval dolů, spatřil Ajaxe, jak ho prosebně pozoruje.

„Nenech se od něj ošálit,“ varoval ho strýček Martin.

„Dívá se na mě, jako by už týden nejedl,“ rozesmál se Harry.

„To je jeho speciální číslo,“ prohlásil strýček Martin. „Předstírá, že je hladový psí sirotek.“

Ajax ze sebe vydal „humph“, které silně připomínalo lidský povzdech, a odplížil se

zpátky do svého koše. Ještě jednou se na Harryho vyčítavě podíval a stočil se vedle Tilly.

„Předpokládám, že máš po té spoustě pizzy plné břicho,“ prohodila teta Judy, „takže asi nebudeš chtít zmrzlinu.“

„Myslím, že bych ještě nějakou zvládl,“ odpověděl Harry s uličnickým úsměvem. „Budu potřebovat hodně energie, když

půjdeme s Ajaxem a Tilly po obědě na procházku.“

„Tušila jsem, že to řekneš,“ prohlásila teta Judy, „a tak jsem koupila velké zásoby tvojí oblíbené – mátové s kousky čokolády.“

„Páni! Díky!“ vykřikl Harry, když ale vstal, aby sklidil talíře ze stolu, na okamžik se zarazil. „Jen mě napadlo – co se stane, když máma začne rodit a my budeme právě venku?“

„Neboj se, vezmu si s sebou mobil,“ uklidnila ho teta. „Až to přijde, budeš první, kdo se o tom dozví.“

Když umyli nádobí, Harry si obul holínky a tlustou bundu, protože si vzpomněl, že nahoře na útesech bývá větrno. Ajax s Tilly na něj nedočkavě štěkali.

„Tak jdeme!“ řekla teta Judy. „A mám pro tebe nachystané překvapení...“

Jakmile vyšli do otevřené krajiny, Ajax s Tilly se rozběhli dopředu a pročešávali křoví, skákali před kameny, očichávali zem a vrtěli ocasem ve vzduchu.

„Zbožňují to tady,“ prohlásila teta Judy.
„Tohle je jejich oblíbená procházka.“

Najednou k nim Ajax přiběhl. V tlamě držel svoji oblíbenou hračku – kost – a položil ji Harrymu k nohám. Pak se posadil na zadní a zabušil ocasem o zem.

„Chceš aportovat?“ zeptal se Harry a pohlédl na rozžvýkanou hračku.

Ajax zaštěkal na odpověď.

„Tak dobře, jdeme na to,“ řekl Harry. Zvedl kost za nejméně rozžvýkaný konec a hodil ji co nejdál. Ajax za ní okamžitě vyrazil a Tilly mu ňafala v patách.

„Jsem zvědavý, kdo k ní doběhne první,“ prohodil Harry.

„Ajax,“ prohlásila teta Judy. „Tilly má mnohem kratší nohy. Navíc je o dost starší než Ajax. Já s sebou vždycky nosím dvě hračky, aby měla Tilly šanci. Na,“ řekla a podala Harrymu červený míček.

Ajax běžel zpátky k nim a kost opět svíral pevně v tlamě. Tilly klusala za ním.

„To byla rychlost!“ vykřikl Harry. „Hodný,“ řekl kokršpanělovi, když mu Ajax znovu položil hračku k nohám. „Uvidíme, jestli ji tentokrát dokážu hodit dál. Tilly,“ dodal a ukázal fence míček, „tohle je pro tebe.“

Tentokrát měl Harry vítr v zádech a spokojeně sledoval, jak hračka letí vzduchem. Ajax nadšeně zaštěkal.

Když se blížili na konec pole, teta Judy hvízdla a psi k ní přiběhli zpátky. „Sem, Tilly! Sem, Ajaxi!“ zavolala a sklonila se, aby jim připnula vodítko.

„Jsou před námi ovce?“ zeptal se Harry. „Proto musejí být na vodítku?“

„Uvidíš!“ odpověděla teta a usmála se na něj. „Mohl bys otevřít ta vrátka, Harry?“

Harry jí vyhověl a úžasný výhled, který před sebou spatřil, mu vyrazil dech. Dorazili na útesy, kde terén po jejich pravici prudce

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.